

בתיק בד"מ 71/86

בבית הדין המשמעתי
של לשכת עורכי הדין,
בתל - אביב - יפו.

ב פ נ י : נתן קנת, עו"ד, אב"ד,

אריה וירניק, עו"ד,

מיכאל שפיגלמן, עו"ד.

ב ע נ י : הועד המחוזי של לשכת עורכי
הדין בתל-אביב-יפו.

הקובל:

- נ ג ד -

יעקב טל, עו"ד.

הנאשם:

לקובל: עו"ד דגני.

לנאשם: עו"ד ד"ר חיים משגב.

הכרעת דין:

אריה וירניק עו"ד:

1. המתלונן בתיק זה היה מסוכסך עם אשתו. הסכסוך הגיע לבית המשפט בתביעה למזונות בה היה המתלונן מיוצג ע"י עורך הדין שפצירר והאשה ע"י הנאשם.
2. האשה ביקשה צו לעיכוב יציאתו של המתלונן מהארץ. המתלונן שרצה לנסוע לחו"ל ביקש לבטל את הצו ובית המשפט נעתר לו.
3. עמדה האשה והגישה ערעור על ההחלטה לבטל את צו עיכוב היציאה והיא ביקשה כסעד זמני בערעור להוציא צו עיכוב יציאה במעמד צד אחד בלבד, כאמור בכותרת לבקשה (המרצה

7315/85 בתיק ע"א 743/85).

4. ביום 23.07.85 ניתן צו כמבוקש שתקפו עד לשמיעת הערעור. בתוך כריכת תיק ההמרצה נמצאת תרשומת בזו הלשון:

"נלקח למסירה אישית למשיב ולמטרה 23/7/85"

(-)

5. החתימה שבצד התרשומת, המאשרת את קבלת הצוים לשם מסירתם כאמור, ככל שנראה לעין הבלתי מומחית נחזית להיות זהה לחתימתו של הנאשם המצויה בתיק הערעור ובתיק התובענה על מסמכים שונים. ואולם, כמובן, אינני מתימר לקבוע כמנוצא כי זו חתימת הנאשם, והדבר יתבהר בהמשך.

6. מסתבר כי הצו החדש נמסר למשטרה אך לא למתלונן, וזה בהיותו סבור כי צו עיכוב היציאה בוטל, וללא ידיעה על כך שבינתיים ניתן צו חדש במעמד צד אחד, הגיע אל נמל התעופה כשהוא מוכן לטיסה, וכאן ציפחה לו הפתעה בלתי נעימה בצורת צו עיכוב יציאה.

7. המתלונן ופרקליטו, עו"ד שפצירר, שהודמן אף הוא לאותה טיסה, ניסו לברר שמא נפלה טעות. סוף דבר שהטיסה יצאה והמתלונן נשאר בארץ. לדבריו לקה בהתמוטטות עצבים וטופל בנמל התעופה.

8. סוף דבר שהמתלונן פנה לבית המשפט (המרצה 7728/85) וביקש לבטל את צו עיכוב היציאה.

הבקשה באה בפני כב' השופט מצא אשר החליט בה כהאי לישנא:

החלטה:

ב"כ המשיב, עו"ד ט. קיבל את הצו למסירה אישית למבקש ביום 23.7.85.

עתה מסתבר כי הוא לא מסר את הצו למבקש, או לב"כ, והתוצאה היתה שלמבקש נודע לראשונה על קיום הצו בנתב"ג. די בטעם זה, הקשור באי מילוי חובתו של פרקליט המשיב כדי לחייב ביטול צו עיכוב היציאה מן הארץ לאלתר.

הצו שניתן ביום 23.7.85 בהמ' 7315/85 - מבוטל. הערעור שהופקדה ע"י המבקש ע"פ החלטת הרשם בה"מ 2843/85 (מ"א 1968/85) בעינה.

(-)

אליהו מצא, שופט

6.8.85

9. על יסוד עובדות אלו מאשים הקובל את הנאשם בעבירות של הפרת הוראה המטילה חיוב או איסור על עורך דין בקשר עם מקצועו בניגוד לסעיף 53, 54, 61 (1) ו-61 (3) לחוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א - 1961.

10. במכתב חשובתו ללשכה מיום 20.01.86 מפרט הנאשם לשימה נכבדה של צוים שניתנו נגד המתלונן על פי בקשת אשתו, שתכליתה להראות כי יש למתלונן יסוד לתחושת אי-נחת.

אשר לארוע נשוא התלונה אומר ~~המתלונן~~ ^{השופט} כדלקמן:

"אשר לאירוע המתואר בקובלנה הרי שנוטיבות העניין אינם נהירים לי ואינני יכול לקבוע עמדה".

11. בדיון שבפנינו העיד הקובל את המתלונן שסיפר על הפרשה והוצגו תיקי בית המשפט.

הנאשם ניצל את זכות השתיקה: הוא לא העיד, הוא לא חקר את המתלונן והביא רק עד אחד מטעמו, עו"ד מרדכי גדרון, מי שנהיה פרקליטו של המתלונן, אשר הציג בפנינו הסכם פשרה שנעשה בין המתלונן והתובע, על פיו חוזר בו המתלונן מכל עובדה או טענה, לרבות מהעובדות שהועלו ונטענו בתיק זה, והנאשם התחייב לשלם לו סך 3,300 ש"ח. (כ-2,000 \$). הסכם פשרה זה הוצג לבית המשפט וקיבל תוקף של פסק דין בתיק אזרחי 4108/85 ביום 25.01.87, לאמור: לאחר הישיבה הראשונה בפנינו שהיתה ביום 09.01.87.

12. בסיכומיו טוען הסניגור המלומד כי יש לזכות את הנאשם כיון שלא הוכחה מחויבות למסור את הצו למתלונן.

לדידו, נוכח כפירתו של הנאשם באישום היה על התביעה לשכנע את בית הדין כי התתימה שבתיק היא של הנאשם, ומשלא הובאה ראיה בענין זה יש לזכותו.

13. במהלך הסיכומים הערנו לסניגור כי קיימת אפשרות שלפי החוק ותקנות סדר הדין האזרחי יש חובה על עורך דין שקיבל צו בנעמד צד אחד לגרום למסירתו למשיב. העמדנו אותו על כך שמן הראוי שיתייחס לאפשרות זו, בין ע"י ראיות שהיננו מוכנים להתירן אף לאחר תחילת הסיכומים ובין ע"י טענות.

הסניגור דחה הצעה זו באמרו כי מסגרת הדיון נקבעה על פי האמור בכתב הקובלנה ולדעתו לא הונחה תשתית דיונית לענין זה.

14. סבורני, גם ללא עדות מנומחה לענין חתימתו של הנאשם, כי התביעה עמדה בנטל ההוכחה של מחויבותו של הנאשם להמציא את הצו למתלונן.
- כפי שכבר אמרתי נחזית החתימה על ההתחייבות שבתיק ההמרצה להיות חתימתו של הנאשם, וזאת תוך השוואה עם יתר החתימות שלו הפזורות לרוב בתיק.
- אמת, אינני גרפולוג וזיהוי חתימות איננו בגדר מומחיותי. אוסיף לכך גם שחתימתו של הנאשם היא שיריוט די פשוט ולמראית עין קלה ונוחה לזיוף. ואולם, מדוע עלי להסיק כי מישהו היה מעונין להכשיל את הנאשם, ולשם כך עשה את המעשה הרב והגדול של הגשת בקשה לעיכוב יציאה במעמד צד אחד, קבלת הצו ומסירתו למשטרה אגב מחדל מכוון מלמסור למשיב את העתק הצו?
15. כל מערכת עובדות שבית משפט מתבקש לקבוע על יסוד ראיות נסיבתיות טעונה שקילה במבחנים של הסתברות, תוך זיקה לנסיגון החיים ולתבונתו הרגילה של השופט.
- ברי כי לאשת המתלונן היה ענין בעיכוב יציאתו, ומכאן סביר שפרקליטה המייצג אותה בהליכים הרבים והמסועפים שהיו בינה ובין בעלה הוא שיגיש ערעור ויבקש סעד זמני; ואין צורך לומר שסביר הוא שהנאשם, הוא ולא אחר, התחייב כלפי בית המשפט לבצע מסירה אישית של הצו "למשיב ולמשטרה".
- כשנוסיף לזאת את הזמיון שבחתימה על כרוזן אתה אומר שאפשרות אחרת היא רחוקה ביותר וכמעט שאיננה מתקבלת על הדעת.
16. אמת, ייתכן כי עוף השמיים הוא שהוליד את הצו למשטרת הגבולות כשם שיתכן שמישהו זייף את חתימת הנאשם על הבקשה או על ההתחייבות לביצוע המסירה.
- ואולם, אינני רואה כל הסבר מדוע תתרחשנה נסיבות כה מוזרות וכה יוצאות דופן, וכשמאזן ההסתברות נוטה באופן ברור ומשכנע לטובת גירסת התביעה וכשהספקות שמנטה הסניגור להעלות אינם נתמכים בראיה כלשהי אלא שהם מצביעים לכיוון של השערות בעלמא, לא נראה לי מדוע עלינו לפרש את בחירתו של הנאשם בזכות השתיקה כראיה מסייעת לגירסה דמיונית.
17. האיש היחידי היכול להעיד ולומר כי החתימה שבתיק התביעה על ההתחייבות לבצע מסירה אישית איננה של הנאשם הוא כמובן הנאשם עצמו.
- החתימה דומה לחתימת הנאשם וכאמור הנסיבות מצביעות כולן לכיוון אחד - שהוא היה זה שהתחייב.

משבחר שלא להעיד, כפי שרשאי הוא לעשות, ייתכן שאין אנו רשאים להסיק מכך מטקנות לחובתו אולם בוודאי שאין בכך משום סיוע לעמדתו שהובעה במכתבו ללשכה, על-פיה נסיבות הענין אינן נהירים לו (כד), ואני רשאי להסיק מהנסיבות שהיה זה הנאשם אשר התחייב למסור את הצו, גם בהעדר עדות מומחה על החתימה.

16. כפי שהראיתי לעיל הגעתי לממצא שאכן התחייב הנאשם למסור את הצו והוא זה אשר חתם על ההתחייבות שבתיק גם בלי להביא בחשבון לחובתו את שתיקתו, שלכל הדעות בנסיבות הענין היווה "שוניקה רועמת".

לפיכך לאחר ששבתי והזהרתי את עצמי שאני עומד לחרוץ משפט על יסוד ראיות נטיביות, ולאחר שהתעלמתי משתיקת הנאשם, שבתי והגעתי למסקנה שהתביעה הוכיחה את האישום.

19. לתוצאה זוהי הייתי מגיע גם אפילו לא הייתה התחייבות משל הנאשם בתיק התובענה, וזאת על יסוד חובתו הכללית של פרקליט כלפי בית המשפט.

החובה לבצע הזמנה אישית ומסירה אישית של צו עיכוב יציאה שניתן במעמד צד אחד אינה מוטלת אמנם במפורש בתקנות סדר הדין האזרחי על מבקש הצו או פרקליטו, אולם סבורני כי על פי אמות המידה המקובלות במקצוע, שאנו רשאים להצהיר על קיומן, חובה זו קיימת ואין להטיל ספק בקיומה.

20. כידוע, עיקר העיקרים של דיון שיפוטי הינו מתן אפשרות שווה לבעלי הדין להיות נוכחים בו ולטעון טענותיהם וכל דיון במעמד צד אחד הינו זר לאופי המשפט ואינו אלא פרי פשרה נוכח אילוצי הנסיבות, שאם לא ינתן צו מיד עלול בית המשפט והצד המבקש להמצא בפני עובדות מוגמרות.

21. צו עיכוב יציאה מהארץ הינו דוגמא טובה לאילוץ כזה. מחד, פגיעתו של צו זה בחופש הפרט הינה מפליגה בחומרתה וחסור ממנה אך מעצר מאידך, מתן צו עיכוב יציאה תוך הזמנת הנתבע ודיון בו בזרד הרגילה יש בהם לפעמים כדי לגרום לכך שאם הנתבע באמת התכוון לצאת את הארץ על מנת להתחמק מאימת הדין הוא יצליח לממש כוונתו זו.

22. דווקא הליברליות הרחבה, אולי יותר על המידה, בה נוהגים בתי המשפט במתן הצו, היא הנותנת שבעל הדין המקבל אותו חייב לגרום לכך שעובדתו קיום הצו תובא לידיעת הצד שכנגד מהר ככל האפשר, ולאחר שהצו נמסר למשטרת הגבולות

והובטחה יעילותו.

23. שמא תאמר כי המצאת צוים והחלטות היא תפקיד המוטל על מנגנון בית המשפט, והמבקש יוצא ידי חובתו בכך שהוא דאג לעצמו והמציא את הצו למשטרה ואילו המצאת ההודעה על מתן הצו למשיב היא חובה המוטלת על המזכירות, הרי התשובה לכך היא שמדיעתנו השיפוטיות יודעים אנו כי המזכירות ומנגנון בית המשפט אינם בנויים לכך ונוהגים מימים ימימה הוא להטיל את מלאכת הכנת הצוים לשט המצאה, הן למשטרת הגבולות והן לנתבע-המשיב, על הפרקליט המבקש את הצו, ובעשותו כן הריהו פועל כ-"Officer of the Court".

24. כדרך שבית המשפט ימחק תובענה שהוגשה אולם לא ניתן לקדם את הדיון בה כיוון שהתובע לא מסר מען נכון להמצאה ולפיכך נבצר ממנו המשפט למסור את כתב התביעה, כך גם לא יעלה על הדעת שאדם שיש לו תביעה התלויה ועומדת נגדו ואולי רק חשש שתוגש נגדו תביעה, והוא חפץ לצאת מהארץ, יטריד עצמו השכם והערב לבית המשפט על מנת לבדוק את תיק התובענה, שמא הוגשה נגדו בקשה וניתן נגדו צו עיכוב יציאה במעמד צד אחד וזאת על מנת לקדם מראש מצב מביך ופוגע כמו זה שנתקל בו המתלונן דנן.

25. לסיכוח ענין זה, נראה לי כי חובתו של הנאשם הייתה לגרום להמצאת הצו למשיב גם ללא התחייבותו כלפי בית המשפט, והייתי מרשיע אותו אפילו לא היתה התרשומת בתיק.

26. בשולי הדברים אוסיף כי תקנות סדר הדין האזרחי אינן מטילות כאמור חובה מפורשת על מבקש הצו לגרום או לסייע להמצאת הודעה למשיב משניתן צו לעיכוב יציאה מהארץ במעמד צד אחד, בדומה לתקנות 363 ו-373 (1), הדנות בעיקול זמני.

גם פרק ל"ב, תקנות 475 ואילך, שענינו המצאת כתבי בי-דין אינו כולל הוראה בענין זה, ונראה כי מתקין התקנות יצא מההנחה שהמצאת כתב בי-דין הינו מענינו של המבקש ולא העלה על הדעת מצב בו פלוני זכה בצו אקס-פרטה וענינו בהמצאת העתק הצו לבעל הדין יריבו הינו קלוש ואולי אף לא קיים כל עיקר, שהרי המצאה והודעה על מתן הצו מזמינים בקשה לביטולו ומעמידים בסכנה את היתרון הארעי שזכה בו המבקש, יתרון שבנסיבות מסוימות יכול להיות משמעותי ביותר.

27. כיון שבענין דנן נתקלנו בבעיה זו, שמעבר להיבט המשמעתי-האתי יש בה היבטים מנהליים, הייתי מפנה העתק מפסק דיננו למנהל בתי המשפט בתקווה שישקול לתקן את

תקנות סדר הדין האזרחי במונח זה שתוטל חובה על עורך דין המייצג בעל דין שקיבל צו אקס-פרטה, מכל מין וסוג שהוא, לגרום להמצאה אישית של הצו לכל משיב, תוך תקופה שתיקבע ע"י בית המשפט בהתחשב בנסיבות הענין המיוחד שלפניו, והייתי מוסיף ומציע כי מחדל בלתי מוסבר בהמצאת הצו כאמור יגרום לביטולו האוטומטי.

28. נותר לי רק לדון בעדות עו"ד גדרון ובפשרה שהושגה בין המתלונן ובין הנאשם, ולומר כי לדעתי אין בהם מאונה לעניננו: אפילו חזר בו המתלונן מהתלונה אין בכך ולא כלום כל עוד הקובל ממשיך לנהלה.

אשר לאמור בפשרה לגופו של דברית, אינני מתרשם מחזרתו הגורפת של המתלונן מסיפורו, שנעשה מתוך לכתלי בית דיננו ולא תחת אזהרה.

אילו רצה הנאשם להזמין את המתלונן להעיד מחדש בעקבות הפשרה היינו נעתרים לנקשה ומבררים מחדש את העובדות. משלא נתבקשנו לעשות כן לא באה בפנינו כל ראיה לסתור את הסיפור, מה גם שאין בכוחו של המתלונן לבטל בהבל כיו את האמור בחיקי בית המשפט שהיו מונחים לפנינו.

29. סוף דבר, שאני בדעה כי יש להרשיע את הנאשם בעבירות שיוחסו לו בקובלנה.

אריה וירניק, עו"ד.
חבר בית הדין.

ח/הכרעה.

בית הדין המשמעותי המחוזי

של לשכת עורכי הדין בתל-אביב-יפו

בד"מ 71 / 86

דף מס' _____

בענין יעקב טל עו"ד - הנאשם.

הכרעת דין

נתן קנת עו"ד - אב"ד

1. קראתי בעיון את הכרעת דינו של חברי אריה וירניק עו"ד, אולם לצערי עלי לחלוק על דעתו.

פרטי הענין נכתבו באופן ברור וממצה על-ידי חברי אריה וירניק עו"ד ואין צורך לחזור עליהם שנית.

ברם, אין אני יכול להסכים למסקנתו כי ללא עדות מומחה לענין חתימתו של הנאשם על האשור של קבלת המסמכים למסירה אישית יצאה התביעה ידי חובתה בנטל ההוכחה כי אכן התחילב הנאשם להמציא העתק צו עיכוב היציאה מן הארץ למתלונן.

חלילה לנו להפך למומחים ולקבוע עמדה רק על סמך בדיקה יקרוסקופית שלנו. ויהא זה מסוכן לקבוע החלטה נחרצת ללא עדות גרפולוג כי הנאשם הוא שחתם על

התחילבות למסירה אישית של הצו. *בנין ציה*
R v Smith 52 Cr. App. Rep - P-648, R v Tilly 45 Cr. App. R P-360
 הגם שיש לי השדות מבוססים כי הנאשם הוא שחתם על התחילבות זו אין אני מוכן לקבוע ממצא ודאי לענין זה.

2. קשה עלי יותר השאלה האם עצם ההחלטה של כבוד השופט מצא מתאריך 6.8.85 בה אומ' השופט המלומד:

"ב"כ המשיב עו"ד טל קיבל את הצו למסירה אישית למבקש ביום 23.7.85". מחליבת את המסקנה כי אכן קיבל הנאשם את הצו למסירה אישית.

עיון בהמרצה 7728/75 בחיק ע.א. 743/85 מראה לי כי הצו ניתן בלא לשמוע את הנאשם בחיק זה.

לפיכך אין אני מוכן לקבוע ממצא כי אכן הנאשם קיבל על עצמו למסור באופן אישי את המסמכים על אף קביעה זו של בית המשפט.

3. סעיף 162 של סדר הדין הפלילי תוקן והוא קובע כי שתיקת הנאשם או המנעותו מהעיד עשויה לשמש חיזוק למשקל ראיות התביעה וכן סיוע להן.

הסעיף המקביל של כללי לשכת עורכי הדין (סדרי הדין בבתי הדין המשמעותיים) חשכ"ו-1962 לא תוקן וסעיף 32 לכללים מקנה את הזכות לנאשם להמנע הן

ממסירת עדות והן ממסירת הודאה, ואין הדבר יכול בשום אופן להיות לו לרועץ בכל צורה שהיא.

בית הדין המשמעותי המחוזי של לשכת עורכי הדין בתל-אביב-יפו

בדמ 71 / 86

דף מס' 2

לפיכך אין אני מוכן ללמוד מהמנעות הנאשם להעיד ומשתלקתו גם בתשובתו
ללשכת עורכי הדין על הוכחה פוזיטיבית כי אכן קיבל על עצמו למסור
את הצו באופן אישי.

אולי היצו הצד השני לתקן את ה-32 הלא קבוע ולא מוגה

4. אולם מסכים אני עם חברי ארזה וירניק כי חובתו הכללית של פרקליט
כלפי בית המשפט כאשר הוא מקבל צו עליו כוב יצילאה מן הארץ היא לדאוג
לכך שתמסר ההודעה לצד השני בדבר הבקשה לעיכוב היצילאה ומתן הצו.
אין אני מוכן לקבוע כי חובתו של ב"כ הצד שקיבל את הצו לעיכוב
יצילאת הצד השני למסור את העתק הצו במסירה אישית.

מספיק אם הוא דואג לכך כי העתק הבקשה והצו ימסרו במסירה ככתוב
בפרק ל"ב של סדר הדין האזרחי, *הוא אינו קבוע ומי 32*.

5. לא הובאה בפנינו כל הוכחה כיצד נהגו במקרה דנן וחובה היה על
התביעה להביא הוכחה אם אכן לא נהגו כך.
עצם העובדה שהמתלונן לא קיבל את הצו אינה מעידה שהצו לא נשלח
אליו בדרך הרגילה.

6. הגם שטעם מר נודף מהתנהגותו של הנאשם במהלך כל הדיון ועל אף
החשדות המבוססות שלי שהנאשם הוא שקיבל על עצמו למסור את הצו
במסירה אישית, לא שוכנעתי שהתביעה יצאה ידי חובתה והוכיחה את
המוטל עליה, ואין אלא לזכות את הנאשם מן האשמות שיוחסו לו.

7. יחד עם זאת אני בדעה כי חובתה של לשכת עורכי הדין להעביר
למשטרה את המוצג שסומן על ידנו כ-א' כדי שהיא תחקור מי חתם על
התחליבות שהמסמך נלקח למסירה אישית למשיב ולמשטרה, תוך כדי
ציון שהנאשם בתאריך 26.9.86 הצהיר בפנינו כי לא התחייב ולא חויב
למסור את המסמכים ואף לא מסר את המסמכים לא למשטרה ולא למשיב.
אם יתברר כי הנאשם שקר בנושא זה תנהג הלשכה כפי שתמצא לנכון.

נתן קנת-עו"ד

אב בית הדין

ה כ ר ע ת - ד י ן

מיכאל שפיגלמן, עו"ד

1. היה לי הכבוד לעיין בחוות-דעתם של חברי המלומדים עו"ד נתן קנת (אב"ד) ועו"ד אריה ורניק.
 2. גם בקרבי מקננת תחושה עזה כי אכן קיבל הנאשם על עצמו למסוד, במסירה אישית, את צו עיכוב היציאה, וכי החתימה בתיק ביהמ"ש חתימתו היא.
- תקנה 475 לתקנות סדר הדין האזרחי התשמ"ד-1974 קובעת :
- "475. כתב בי-דין יומצא באחת הדרכים האלה :
- (1) על ידי פקיד בית המשפט, עורך דין או פקידו, או על ידי אדם אחר שבית המשפט או מנהל בוני המשפט הסמיכו לכך בכחב, או שליחו של אדם שהוטמך כאמור (לכל אחד מאלה ייקרא שליה בי-דין);
 - (2) על ידי מוסד כאמור בסימן ב';
 - (3) בדואר כאמור בסימן ג'."
- סביר להניח איפא כי מזכירות ביהמ"ש לא היתה פועלת בניגוד לתקנות ומפקידה את צו עיכוב היציאה בידי מישהו שאיננו עו"ד - או פקידו - וממילא נותר רק הנאשם כעוה"ד היחיד המעוניין בצו שהיה יכול לקבלו למסירה אישית.
3. לא זאת אף זאת; דווקא עד ההגנה שהנאשם הביא, מחזק את צל החשד הכבד המוטל עליו. אם אכן לא יד הנאשם היא אשר היתה במעל, כי אז מה היה לו לנאשם ללכת אצל המתלונן ולפצות אותו בכסף על הנזק שנגרם לו? רק מי שידיו אינן נקיות יטרח לעשות כן.
 4. אולם, אין לו לדיין אלא מה שנגד עיניו, ולצערי נאלץ אני להצטרף לדעת חברי המלומד, אב ביה"ד, כי התביעה לא הרימה את נטל הראיה המוטל עליה, ולא הוכיחה כי החתימה ו/או כתב היד בתיק ביהמ"ש הם של הנאשם. תמה אני, מדוע לא טרחה התביעה והעבירה את התיק לבדיקת משטרת ישראל, על-מנת שהשאלה האם אכן חתם הנאשם, ואם לא, מי הוא זה אשר חתם, תתברר, ואז היה סיכוי לפחות כי האמת תצא לאור.
 5. אשר להחלטת כב' השיפוט מצא מיום 6.8.85 בה נאמר כי הנאשם קיבל על עצמו את הצו למסירה אישית, הרי שגם בה אין אפשרות להאחז.
- בסעיף 42 לפקודת הראיות (נוסה חדש) תשל"א-1971 נקבע כי המימצאים והמסקנות של פס"ד חלוט במשפט פלילי יהיו קבילים במשפט אזרחי כראיה לכאורה לאמור בהם אם המורשע או חליפו או מי שאחריותו נוגעת לאחריות המורשע הוא בעל דין במשפט האזרחי. ברור איפא, על-פי לשונו המפורשת של החוק, כי ההיפך אינו כן, לאמור

- 2 -

החלטה במשפט אזרחי אינה ראייה לכאורה במשפט פלילי גם אילו היינו רוצים להרחיק לכת ולקבוע כי הנאשם הוא "חליפה של מרשתו" בתיק האזרחי, שאלה שגם והטובה עליה היא בספק.

6. סוף דבר הוא כי יש, לדעתי, לזכות את הנאשם מן האשמות שיוחסו לו.

אני מצטרף לדעתו של חברי המלומד אבה"ד כי על הלשכה להעביר למשטרה את תיק ביהמ"ש כולו, על-מנת שזו תחקור ותברר על מי לשאון כאן באחריות. אם יתברר כי החתימה הרלוונטית אכן חתימת הנאשם היא, לדבר משמעויות ברורות וחמורות שעל הלשכה יהיה לתת את הדעת עליהן. אם, מאידך, יתברר כי החתימה אינה חתימת הנאשם, כי אז משמעות הדבר היא שמאן שהוא התחזה להיות עורך-דין וזייף חתימה בתיק ביהמ"ש, וחזקה אז על המשטרה שהיא עצמה תנקוט בצעדים המתאימים למקרה כזה.

בשולי הדברים, אני מוצא לנכון להוסיף כי אני רואה טעם חמור לפגם אף בעמדתו של הנאשם בפני בית-הדין. ביה"ד הוא בי"ד של לשכת עוה"ד הדין בעבירות שבתחום האתיקה המקצועית. אמנם המדובר בהליכים כעין פליליים ולנאשם זכות קנויה מן הדין שלא להעיד כלל ולא למסור כל גרסה שהיא בפני חבריו המכהנים במושב ביה"ד, ואולם אוי לו למי שמנצל זכות זו ובצורה כזו, דבר שהותיר טעם מר, לפחות בפי.

מיכאל שפיגלמן
חבר בית-הדין

בית הדין המשמעתי המחוזי

של לשכת עורכי הדין בתל-אביב-יפו

בד"מ 71/86

דף מס' _____

אשר על כן, הוחלט להפיק את
הנאמר בהודעתו בענין בעל' החוקק
של ע"ב אה"ה וי"ב.

מזאת לה הושגה מסגרת להחלטה
א"ב ע"ב ק"ה והב"ב ע"ב טפ"מ

א"ב ע"ב

27.2.87